ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 12ης Φεβρουαρίου 1987 *

Στην υπόθεση 181/85,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Gilbert Guillaume, επικουρούμενο από τους Alain Sortais και Ronny Abraham, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη γαλλική πρεσβεία, 9, boulevard Prince-Henri,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Jean-Claude Séché με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τη Susan J. Hay, επικουρούμενη από τον Derrick A. Wyatt, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλλίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου, 28, boulevard Royal,

παρεμβαίνον,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού 644/85 της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 1985 (ΕΕ L 73, σ. 15), για τροποποίηση του κανονισμού 2541/84 (ΕΕ L 238, σ. 16), που βασίζεται στο άρθρο 46 της Συνθήκης, περί καθορισμού εξισωτικής εισφοράς στις εισαγωγές, στα άλλα κράτη μέλη, αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προελεύσεως που έχει παραχθεί στη Γαλλία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, Y. Galmot και K. Κακούρη, προέδρους τμήματος, G. Bosco, T. Koopmans, U. Everling, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: D. Louterman, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 6ης Νοεμβρίου 1986,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 1986,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Ιουνίου 1985, η Γαλλική Δημοκρατία άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση του κανονισμού 644/85 της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 1985 (ΕΕ L 73, σ. 15), που τροποποίησε τον κανονισμό 2541/84 της Επιτροπής, της 4ης Σεπτεμβρίου 1984, περί καθορισμού εξισωτικής εισφοράς στις εισαγωγές, στα άλλα κράτη μέλη, αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προελεύσεως που έχει παραχθεί στη Γαλλία (ΕΕ L 238, σ. 16).

2 Οι επίδικες διατάξεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

3 Στην παρούσα υπόθεση, επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή εφάρμοσε σωστά το άρθρο 46 της Συνθήκης ΕΟΚ, κατά το οποίο η Επιτροπή μπορεί να καθορίζει εξι-

σωτική εισφορά, επιβαλλόμενη από τα κράτη μέλη κατά την εισαγωγή προϊόντος το οποίο αποτελεί αντικείμενο εθνικής οργανώσεως αγοράς ή εσωτερικής ρυθμίσεως ισοδυνάμου αποτελέσματος που επηρεάζει την ανταγωνιστική θέση ομοειδούς παραγωγής σε άλλο κράτος μέλος.

4 Πρέπει σχετικά να διασαφηνιστεί ότι με τον κανονισμό 2541/84, ο οποίος δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως από τη γαλλική κυβέρνηση, η Επιτροπή καθόρισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 46 της Συνθήκης ΕΟΚ, την εξισωτική εισφορά επί των εν λόγω προϊόντων σε 0,04 ECU ανά vol. % και ανά εκατόλιτρο, ενώ με τον επίδικο κανονισμό 644/85 το ύψος της εισφοράς αυτής αυξήθηκε σε 0,075 ECU ανά vol. % και ανά εκατόλιτρο.

5 Ο πρώτος λόγος που προβάλλει η γαλλική κυβέρνηση αντλείται από το ότι η Επιτροπή στήριξε σε εσφαλμένα περιστατικά την απόφασή της να αυξήσει τον αρχικό συντελεστή της εξισωτικής εισφοράς, εφόσον έκρινε ότι ο συντελεστής που είχε καθοριστεί με τον κανονισμό 2541/84 δεν είχε αποτέλεσμα επί των γαλλικών εξαγωγών μη μετουσιωμένης αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προελεύσεως, ενώ από τις στατιστικές προκύπτει σημαντική μείωση των εξαγωγών αυτών για τη μετά το Σεπτέμβριο του 1984 περίοδο.

6 Όσον αφορά το λόγο αυτό, πρέπει καταρχάς να υπογραμμιστεί ότι, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 2541/84, το οποίο δεν τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 644/85, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν κάθε μήνα στην Επιτροπή « για τον προηγούμενο μήνα, με ένδειξη των σχετικών ποσοτήτων, την εξέλιξη:

α) των τιμών "ελεύθερο στα σύνορα" που διαπιστώθηκαν για τις εισαγόμενες αλκοόλες ανάλογα με:

— την κατηγορία της αλκοόλης (συνθέσεως ή γεωργικής προελεύσεως· στην τελευταία αυτή περίπτωση, χωριστά για αλκοόλες όχι μετουσιωμένες και αλκοόλες μετουσιωμένες),

και

— τη χώρα εξαγωγής·

β) των τιμών που πραγματοποιούνται στην αντίστοιχη αγορά για την εγχώρια αλκοόλη — που απέβη χρησιμοποιήσιμη — ανάλογα με τις διάφορες χρήσεις ».

7 Ενόψει κυρίως των πληροφοριών αυτών, που παρέχονται δυνάμει της παραγράφου 1, η Επιτροπή, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του προαναφερόμενου άρθρου 5, παρακολουθεί συνεχώς την εξέλιξη του εμπορίου των προϊόντων που διέπονται από τον κανονισμό και, σε περίπτωση σημαντικής μεταβολής των στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της εξισωτικής εισφοράς, την προσαρμόζει αναλόγως.

8 Υπό το φως αυτού του συστήματος πληροφοριών, η νομιμότητα του οποίου δεν αμφισβητήθηκε από τη γαλλική κυβέρνηση, η Επιτροπή ήταν επομένως υποχρεωμένη να εκτιμήσει την εξέλιξη του εμπορίου αιθυλικής αλκοόλης γαλλικής προελεύσεως από τις στατιστικές εισαγωγής που παρείχαν τα άλλα κράτη μέλη, και όχι από τις στατιστικές εξαγωγής τις οποίες η γαλλική Δημοκρατία δεν ήταν υποχρεωμένη να παράσχει και που, εξάλλου, δεν είχε παράσχει πριν από την έκδοση του κανονισμού 644/85.

9 Λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά του συστήματος αυτού, επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή εκτίμησε σωστά τις στατιστικές που της υπέβαλαν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού 2541/84, τα κράτη μέλη εισαγωγής μη μετουσιωμένης αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προελεύσεως, καταγωγής Γαλλίας.

10 Σχετικά, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι στατιστικές που υπέβαλαν τα κράτη μέλη εισαγωγής, από τις οποίες προκύπτει ότι κατά την εφαρμογή του κανονισμού 2541/84 ο όγκος των εισαγωγών στα εν λόγω κράτη μέλη δεν φαίνεται να « παρουσιάζει τάση μειώσεως », δείχνουν ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι ο αρχικός συντελεστής της εξισωτικής εισφοράς δεν αρκούσε για να περιορίσει την αύξηση των εισαγωγών μη μετουσιωμένης αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προελεύσεως από τη Γαλλία προς τα άλλα κράτη μέλη.

11 Επομένως, ο πρώτος λόγος που προβάλλει η κυβέρνηση της γαλλικής Δημοκρατίας πρέπει να απορριφθεί.

12 Με το δεύτερο λόγο, η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας υποστηρίζει ότι, για τον υπολογισμό της εισφοράς, ο καθορισμός της γαλλικής τιμής εξαγωγής με τη μέθοδο αναφοράς στις « χαμηλότερες τιμές "ελεύθερο στα σύνορα", στις οποίες οι αντιπροσωπευτικές ποσότητες μη μετουσιωμένης γαλλικής αλκοόλης προσφέρονται στην αγορά των άλλων κρατών μελών », είναι αυθαίρετος, καθόσον πολλές κατηγορίες αλκοολών που έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά και διαφορετικές τιμές πωλούνται πράγματι στην αγορά αλκοολών.

13 Στο λόγο αυτό η Επιτροπή αντέταξε ότι ήταν αδύνατο να συγκριθούν οι γαλλικές τιμές με τις εφαρμοζόμενες τιμές στα άλλα κράτη μέλη εισαγωγής, διακρίνοντας μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών αλκοολών ή μεταξύ των τελικών τους χρήσεων, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη δεν ήταν σε θέση να παράσχουν μεγέθη που να επιτρέπουν μια τέτοια σύγκριση. Εξάλλου, θεωρεί ότι, ακόμη κι αν στα κράτη μελη υπήρχαν διαφορετικές αγορές αναλόγως των διαφόρων κατηγοριών αλκοολών, δεν θα ήταν δυνατή η άμεση σύγκρισή τους λόγω του ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, οι τιμές εξαρτώνται από τη χρήση και σε άλλα από αυτές καθαυτές τις ουσιαστικές ιδιότητες του προϊόντος.

14 Προκειμένου να κριθεί το βάσιμο του λόγου αυτού, πρέπει να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή, καθορίζοντας μια μέθοδο υπολογισμού της εισφοράς στηριζόμενη σε μια μόνο τιμή εξαγωγής, ενώ υπάρχουν διαφορετικές τιμές αναλόγως των διαφόρων κατηγοριών αλκοολών, υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει ή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

15 Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν η μέθοδος που επέλεξε η Επιτροπή επιτρέπει την επίτευξη των στόχων που θέτει το άρθρο 46 της Συνθήκης. Ενόψει των σκέψεων που ανέπτυξαν οι διάδικοι, πρέπει να θεωρηθεί ότι η μέθοδος που συνίσταται στο να λαμβάνεται υπόψη η χαμηλότερη τιμή « ελεύθερο στα σύνορα », πράγμα με το οποίο αποφεύγεται η εφαρμογή ενός εξαιρετικά πολύπλοκου συστήματος συλλογής πληροφοριών και υπολογισμού που θα καθυστερούσε τη λήψη των μέτρων που προβλέπονται με το προαναφερόμενο άρθρο, είναι πρόσφορη για την επίτευξη των στόχων αυτών.

16 Η γαλλική κυβέρνηση προσάπτει εξάλλου στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη τις εξαγωγές που εμφανίζουν εξαιρετικό χαρακτήρα λόγω είτε της εξαιρετικά υψηλής τιμής είτε της εξαιρετικά υψηλής ποιότητας που αντικατοπτρίζεται στο επίπεδο της τιμής.

17 Σχετικά, αρκεί η παρατήρηση ότι η χαμηλότερη τιμή « ελεύθερο στα σύνορα », που λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή, αναφέρεται στις αντιπροσωπευτικές ποσότητες μη μετουσιωμένων αιθυλικών αλκοολών γεωργικής προελεύσεως και ότι η γαλλική κυβέρνηση δεν απέδειξε ότι δεν συνέβαινε κάτι τέτοιο. Επομένως, ο δεύτερος αυτός λόγος πρέπει επίσης να απορριφθεί.

18 Με τον τρίτο λόγο, η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας προβάλλει ότι η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2541/84 στηρίζεται σε εσφαλμένες βάσεις, καθόσον προβλέπει σύγκριση μεταξύ, αφενός, της τιμής εξαγωγής και, αφετέρου, « μιας τιμής ισορροπίας... η οποία, χωρίς νόθευση των όρων του ανταγωνισμού, θα είναι η κανονική τιμή επί των αγορών της Κοινότητας για τις μη μετουσιωμένες αλκοόλες », ενώ η τιμή στην αγορά των αλκοολών ποικίλλει αναλόγως των κρατών μελών.

19 Η Επιτροπή ορθώς παρατηρεί ότι η επιλεγείσα μέθοδος, δηλαδή ο καθορισμός μιας μόνο τιμής ισορροπίας, επιτρέποντας να αποφεύγεται ο καθορισμός μιας τιμής ισορροπίας για κάθε κράτος μέλος, πράγμα που θα απαιτούσε εξάλλου προσαρμογές (συμπληρωματική εισφορά ή επιστροφή της επιπλέον εισπραχθείσας) για το εμπόριο γαλλικής αλκοόλης μεταξύ δύο κρατών μελών εκτός της Γαλλίας, είναι πρόσφορη για την πραγματοποίηση των στόχων του άρθρου 46 και συνάδει με τους εν λόγω στόχους, καθόσον η θεωρητική τιμή ισορροπίας είχε συνετώς καθοριστεί σε χαμηλό επίπεδο σε σχέση με τις υφιστάμενες δυνατότητες.

20 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι και ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

21 Με τον τέταρτο λόγο, η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας προβάλλει ότι η αναφορά στην εξέλιξη της τιμής της μελάσσας ζαχαροκαλάμου για τον υπολογισμό της τιμής ισορροπίας που αναφέρεται στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού

2541/84 δεν είναι σωστή, καθόσον η τιμή της μελάσσας ζαχαροκαλάμου δεν επηρεάζει τις τιμές παραγωγής των κοινοτικών αλκοολών οι οποίες παρασκευάζονται, κατά το πλείστον, από μελάσσα ζαχαροτεύτλων.

22 Πρέπει σχετικά να γίνει δεκτό ότι, όπως ορθώς παρατήρησε η Επιτροπή, η τιμή της μελάσσας ζαχαροτεύτλων και η τιμή της μελάσσας ζαχαροκαλάμου έχουν την ίδια τάση, όπως προκύπτει από τις σχετικές στατιστικές για την περίοδο μεταξύ Δεκεμβρίου του 1984 και Μαΐου του 1986, που προσκομίστηκαν κατά τη διαδικασία και τις οποίες η γαλλική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να αντικρούσει επιτυχώς κατά τη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου. Το ότι ελήφθη υπόψη η τιμή της εισαγόμενης μελάσσας ζαχαροκαλάμου για τον υπολογισμό της τιμής ισορροπίας των αλκοολών πρέπει επομένως να θεωρηθεί θεμιτό, έστω κι αν η χρησιμοποίηση της μελάσσας ζαχαροκαλάμου για την παρασκευή αλκοολών είναι περιορισμένη.

23 Ενόψει των προηγουμένων συνάγεται ότι η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει την τιμή της μελάσσας ζαχαροκαλάμου προκειμένου να υπολογίσει την τιμή ισορροπίας και ότι ο λόγος που προβάλλεται σχετικά πρέπει επομένως να απορριφθεί.

24 Με τον πέμπτο λόγο η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας προβάλλει ότι η διάταξη του άρθρου 1, πρώτη παράγραφος, στοιχείο β), του κανονισμού 2541/84, στη διατύπωση που επήλθε με τον κανονισμό 644/85, κατά την οποία επιβάλλεται εισφορά εκτός αν η αλκοόλη έχει μετουσιωθεί « σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στη Γαλλία στον τομέα αυτό », δεν είναι σύμφωνη με το άρθρο 46 της Συνθήκης, διότι η εισφορά πλήττει έτσι τις αλκοόλες έστω και αν προορίζονται για μετουσίωση σε άλλο κράτος μέλος ή έχουν μετουσιωθεί στη Γαλλία σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται σε άλλο κράτος μέλος.

25 Επιβάλλεται σχετικά η διαπίστωση ότι απαλλαγή από την εισφορά, χορηγούμενη για τις μετουσιωμένες αλκοόλες γεωργικής προελεύσεως σε άλλο κράτος μέλος όπου είχαν εισαχθεί από τη Γαλλία, θα μπορούσε να ευνοήσει την εκτροπή εμπορίου στον τομέα των αλκοολών που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν μετά τη μετουσίωση και να μειώσει, στον τομέα αυτό, τα αποτελέσματα της εξισωτικής εισφοράς.

26 Όσον αφορά τις γαλλικές αλκοόλες που μετουσιώνονται στη Γαλλία σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στα άλλα κράτη μέλη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν ήταν δυνατό να προβλεφθεί εξαίρεση για τα προϊόντα αυτά, δεδομένου ότι η νομοθεσία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για να διαπιστωθεί αν η αλκοόλη έχει μετουσιωθεί ή όχι δεν μπορεί να είναι άλλη από εκείνη της χώρας εξαγωγής και ότι η γαλλική νομοθεσία που εφαρμόζεται εν προκειμένω δεν αναγνωρίζει άλλες μεθόδους μετουσιώσεως εκτός από εκείνες που αυτή η ίδια προβλέπει.

27 Επομένως, ο πέμπτος λόγος πρέπει επίσης να απορριφθεί.

28 Με τον έκτο λόγο, η γαλλική κυβέρνηση επικαλείται την έλλειψη νομιμότητας της διάταξης σύμφωνα με την οποία η εισφορά εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλες τις γαλλικές εξαγωγές μη μετουσιωμένων αιθυλικών αλκοολών γεωργικής προελεύσεως, περιλαμβανομένων και εκείνων που γίνονται σε υψηλότερη τιμή από την τιμή ισορροπίας και δεν διαταράσσουν, επομένως, τις αγορές των κρατών μελών εισαγωγής.

29 Είναι δεδομένο ότι η εθνική παραγωγή αλκοολών επηρεάζεται, στα κράτη μέλη εισαγωγής, από τις γαλλικές εξαγωγές, ακόμη και σε ό,τι αφορά τις αλκοόλες ποιότητας και υψηλών τιμών, οι οποίες ευνοούνται από την εθνική οργάνωση αγοράς στη Γαλλία. Πράγματι, όπως ορθώς παρατήρησε η Επιτροπή, το γαλλικό καθεστώς αλκοολών ενθαρρύνει την εξαγωγή των αποκαλούμενων « ελεύθερων τέλους » αλκοολών, που πωλούνται απευθείας από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, δεδομένου ότι πλήττονται από συμψηφιστικό τέλος σε περίπτωση που διατίθενται στο εμπόριο στη Γαλλία.

30 Ο έκτος λόγος που πρόβαλε η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας πρέπει επομένως να απορριφθεί.

31 Ενόψει των προηγουμένων, και χωρίς να χρειάζεται να κριθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα. Επειδή η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο, παρεμβαίνον, που υπέβαλε σχετικό αίτημα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων και των εξόδων του παρεμβαίνοντος.

Mackenzie Stuart Galmot Κακούρης Bosco

Koopmans Everling Joliet Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Φεβρουαρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart